

РЕШЕНИЕ

№ 12636

гр. София, 17.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 41 СЪСТАВ, в публично заседание на пети юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: МАРИЯ ЕМ. МАЛОСЕЛСКА

при участието на секретаря НИКОЛЕТА СТ. ИВАНОВА
като разгледа докладваното от МАРИЯ ЕМ. МАЛОСЕЛСКА Гражданско дело № 20231110102918 по описа за 2023 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 124, ал. 1, вр. чл. 422, ал. 1, вр. чл. 235 ГПК.

Образувано е по искова молба, подадена от „Т., ЕИК .“, срещу Е. Н. Х., с която по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК са предявени иски за признаване за установено в отношенията между страните дължимостта на сумите по издадената на 27.09.2021 г. срещу длъжника заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК по ч.гр.д. № 54010/2021 г. по описа на СРС, I ГО, 41 състав.

Преписи от исковата молба и приложенията към нея са редовно връчени на ответника, като в срока по чл. 131 ГПК е постъпил отговор на исковата молба.

Ищецът твърди, че по силата на възникнало с ответника договорно правоотношение за продажба на топлинна енергия за битови нужди при общи условия е доставил на ответника на адреса на топлоснабдения имот: гр. София, ул. „...“, аб. № . за процесния период топлинна енергия, като купувачът не е простирил насрещно – не е заплатил дължимата цена. Поддържа, че ответникът е собственик на топлоснабдения имот, с оглед което и има качеството на потребител на услугите на ищеца. Сочи, че поради неплащане на задълженията за топлинна енергия на падежа съгласно приложимите към договора общи условия, ответникът е изпаднал в забава, с оглед което и претендира обезщетение за периода на забавата в размер на законната лихва. Счита, че съгласно ОУ е легитимиран да претендира стойността на услугата за дялово разпределение на топлинната енергия през процесния период, както и лихва за забава върху това вземане. Заявява искане за уважаване на предявените иски и за присъждане на разноски.

Ответникът, чрез назначения му особен представител адв. Х., оспорва предявените иски, като счита, че претенциите на ищеца са неоснователни и недоказани, като моли за отхвърлянето им. Оспорва по делото да е установено ответникът да има качеството на потребител като собственик на имота. Счита, че ищецът не е установил да е изпълнил своите задължения по договора - да достави ТЕ с

изискуемо по закон качество и в количество, съответстващо на претендираните суми. Позовава се на изтекла кратка тригодишна давност. Искането, заявено с отговора, е за отхвърляне на предявените претенции.

Трето лице помагач „Т. на страната на ищеца „Т. не оспорва исковете.

Съдът, като съобрази събраните в производството доказателства и становищата на страните, достигна до следните фактически и правни изводи:

Изложените от ищеца фактически обстоятелства, от които произтичат претендираните права и формулираният петитум, дават основание на съда да приеме, че е сезиран с обективно кумулативно съединени установителни претенции с правна квалификация по чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл.79, ал.1 ЗЗД вр. чл.150 ЗЕ, вр. чл. 139 ЗЕ и чл.86, ал.1 ЗЗД.

С оглед правилата за разпределение на доказателствената тежест ищецът следва да установи при условията на пълно доказване следните правопораждащи факти, а именно: по иска за главницата - че спорното главно право е възникнало, в случая това са обстоятелствата, свързани със съществуването на договорни отношения между страните за доставката на топлинна енергия за битови нужди до имота през исковия период, обема на реално доставената на ответника ТЕ за процесния период, както и че нейната стойност възлиза на спорната сума, дължимостта и размера на претенцията за цена на услугата за дялово разпределение, настъпването на падежите на главните вземания и изпадането на ответника в забава. В тежест на ищеца с оглед заявеното с отговора възражение за погасителна давност е да установи наличието на обстоятелства, обусловили спиране или прекъсване течението на погасителната давност за вземанията.

Ответникът следва да докаже възраженията си /правоунищожаващи, правоизключващи или правопогасяващи/ срещу съществуването на вземанията, респективно срещу изискуемостта им.

В тежест на всяка от страните е да установи фактите, на които основава изгодни за себе си последици.

Съгласно чл. 153, ал. 1 ЗЕ и § 1, т. 2а от ДР на ЗЕ (приложима редакция след 17.07.2012 г.) потребител, респективно битов клиент на топлинна енергия през процесния период е физическо лице – ползвател, притежаващ вещно право на ползване, или собственик на имот, който ползва електрическа или топлинна енергия с топлоносител гореща вода или пара за отопление, климатизация и горещо водоснабдяване или природен газ за домакинството си.

Съгласно тълкувателно решение № 2/2017 г. ОСГК на ВКС освен посочените в чл. 153, ал. 1 ЗЕ правни субекти (*собствениците* и титулярите на ограниченото вещно право на ползване върху топлоснабдения имот), и трети лица, ползващи имота по силата на договорно правоотношение, могат да бъдат носители на задължението за заплащане на доставената топлинна енергия за битови нужди към топлопреносното предприятие, когато между тези трети лица и топлопреносното предприятие е сключен договор за продажба на топлинна енергия за битови нужди за същия имот, през времетраенето на който ползвателят е клиент на топлинна енергия за битови нужди и дължи цената ѝ на топлопреносното предприятие.

Следователно договорът за доставка на топлинна енергия за даден имот, част от сграда, намираща се в режим на етажна собственост, може да бъде както изричен писмен /при постигане на съгласие относно същественото съдържание на договора/, така и презюмиран /сключен със самия факт на придобиване на собствеността или

вещното право на ползване/, като всеки нов договор за този имот, сключен по който и да е от двата начина /изричен или презюмиран/, преустановява действието за вбъдеще на предходно сключен договор за същия имот с друго лице. Ето защо за преценката с кого дружеството – ищец е в облигационни отношения за доставка на топлинна енергия за процесния имот през процесния период, е меродавно обстоятелството с кое лице последно по време е бил сключен договор за доставка на топлинна енергия.

В хода на съдебното дирене пред първата инстанция като писмени доказателства са приети документи, които анализирани в съвкупност водят до извода, че ответникът е притежавал правото на собственост върху имота, както поддържа ищецът в исковата молба. Видно е от съдържанието на приобщения по делото нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № 47 от 27.08.1998 г., на I нотариус при Софийска нотариална служба, че ответникът е придобила правото на собственост върху недвижим имот – апартамент № 5, на втори етаж в сграда, находяща се на адрес: гр. София. Ул. „... По делото е представена и молба-декларация, подадена от ответника, с която е поискала, считано от 04.12.1998 г. партидата за топлоснабдения имот да се води на нейно име. При липсата на твърдения и доказателства, от които да се установява противното, съдът приема, че ответникът притежава правото на собственост върху процесния недвижим имот, с оглед което следва да се заключи, че през исковия период между страните е съществувало облигационно правоотношение по договор за продажба на топлинна енергия за битови нужди при общи условия.

Установява се на следващо място от приобщените по делото писмени доказателства и заключението на СТЕ, че сградата, в която се намира жилището, е била с непрекъснато топлоподаване през процесния период, следователно същото е било топлофицирано. Дяловото разпределение е осъществявано от „Т. С Тълкувателно решение № 2/2017 г. на ОСГК, ВКС се възприе становището, че присъединяването на сградата към топлопреносната мрежа става по решение на общото събрание на етажната собственост. Прекратяване на топлоснабдяването е уредено като възможно само при постигнато съгласие между всички собственици и титуляри на вещно право на ползване в сградата (чл. 153, ал. 2 ЗЕ). Отделният етажнен собственик може да прекрати топлоподаването към отоплителните тела в имотите си, но остава потребител на топлинната енергия, отдадена от сградната инсталация и от отоплителните тела в общите части на сградата (чл. 153, ал. 6 ЗЕ). Ето защо и след като етажните собственици са взели решение ползваната в етажната собственост топлинна енергия да се разпределя по системата за дялово разпределение, ответникът е обвързан от взетото решение.

Въз основа на заключението на вещното лице по допуснатата и изслушана в първоинстанционното производство съдебно-техническа експертиза, както и представените от третото лице помагач документи във връзка с отчитането на уредите в процесния имот, настоящата инстанция приема, че за процесния период количеството топлинна енергия за абонатната станция, обслужваща процесната сграда, в която се намира топлоснабденият имот, се измерва и отчита от общ топломер, отчитан по ел.път в началото на всеки месец. Дяловото разпределение е осъществявано от „Т. в съответствие с приложимата към процесния период нормативна уредба. През исковия период за имота е начислявана ТЕ за щранг лира – тръбно отоплително тяло без възможност за монтиране на уред за дялово разпределение върху същото, с оглед което и ТЕ, отдадена от същото е определена по изчислителен път. ТЕ, отдадена от сградната инсталация, е била изчислена в съответствие с нормативно установените правила на база отопляемия обем на имота /145 куб.м./. Не е била начислена ТЕ за

подгръване на вода в имота. Стойността на услугата за дялово разпределение за периода е в размер на сумата 32,40 лева. Вещото лице е посочило, че през целия исков период са отчислявани за сметка на ищеца технологични разходи. Общият топломер е преминавал метрологични проверки на 10.08.2017 г. и на 03.06.2019 г., с оглед което и съдът приема, че през процесния период същият е бил годно средство за търговско измерване на преминаващата през същия ТЕ. Вещото лице е дало заключение и по въпроса каква е стойността на ТЕ за периода м.10.2018 г. – м.04.2020 г. а именно сума в общ размер на 409,36 лева.

С оглед установеното в производството съдът приема, че за ответника е възникнало задължение за заплащане на цената на доставената в имота топлинна енергия в размер по заключението на СТЕ. В случая ищецът претендира по-ниска сума, с оглед което предявеният иск за главница следва да бъде изцяло уважен.

По възражението за погасяване на главното вземане за ТЕ по давност:

Възражението за давност, заявено с отговора на исковата молба, е неоснователно. В случая ищецът претендира вземане, начислено за периода от 01.10.2018 г., а заявлението за издаване на заповед за изпълнение е подадено на 16.09.2021 г., съответно исковите се считат предявени от посочената дата.

По изложените съображения претенцията на ищеца следва да бъде уважена за сумата от **408,43 лева съгласно издадената заповед за изпълнение**

По претенцията за цена на услугата за дялово разпределение за периода:

Установява се от представените по делото доказателства, че сградата, в която се намира жилището на ответника, е била присъединена към топлопреносната мрежа. От събраните в хода на производството доказателства и заключението на СТЕ е установено, че услугата е извършвана през процесния период от „Т., следователно и се дължи заплащане на нейната стойност.

Съгласно чл. 139, ал. 1 ЗЕ разпределението на топлинната енергия в сградатажна собственост се извършва по система за дялово разпределение, като начинът на извършване на дяловото разпределение е регламентиран в ЗЕ и в действалата към процесния период Наредба № 16-334/06.04.2007 г. за топлоснабдяването, обн. ДВ, бр.34 от 24.04.2007 г. В отношенията между страните са приложими общите условия, приети по делото като доказателство, като според чл. 36, ал.2 от същите условия редът и начинът на заплащане на услугата „дялово разпределение“ се определя от продавача, съгласувано с търговците извършващи услугата дялово разпределение. Според чл. 22 от ОУ услугата „дялово разпределение“ се заплаща на продавача – „Т., от което следва, че именно на ищцовото дружество следва да бъдат заплатени сумите за дялово разпределение за процесния период.

Доколкото съдът достигна до извод, че страните са били обвързани от договорно правоотношение през периода, а от доказателствата по делото и заключението на СТЕ е установено, че услугата е извършвана, следва да се приеме, че цената на същата е дължима на ищеца. Ето защо и този иск е доказан по основание. По реда на чл. 162 ГПК и въз основа на приобщените по делото писмени доказателства и заключението на СТЕ, съдът приема, че искът е доказан по размер за сумата от 32,40 лева. Възражението за погасяване на това вземане по давност е основателно за периода 01.08.2018 г. – 31.08.2018 г. и за сумата от 1,48 лева. Следователно този иск е основателен за сумата от **30,92 лева** и за периода 01.09.2018 г. – 30.04.2020 г.

По иска за обезщетение за забава върху главницата за цена на топлинна

енергия:

По отношение режима на забавата за дължими суми за топлинна енергия за периода са приложими Общите условия към договора, одобрени с Решение № ОУ-1 от 27.06.2016 г. на КЕВР, в сила от 13.08.2016 г. Съгласно чл. 33, ал. 1 от Общите условия от 2016 г., клиентите са длъжни да заплащат месечните дължими суми за топлинна енергия в 45-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят. Лихва за забава обаче на основание чл. 33, ал. 3, вр. ал. 2, вр. чл. 32, ал. 3 от Общите условия от 2016 г. започва да се начислява единствено след 45-дневен срок след отчитане на средствата за дялово разпределение и изготвяне на изравнителните сметки от Търговеца, доколкото падежът на задължението за заплащане стойността на ТЕ е изрично определен – с изтичане на 45-дневен срок след изготвяне на изравнителните сметки след края на отоплителния сезон. По общите правила на договорната свобода страните са овластени да уговорят падеж на задълженията си с договора, а в случая такава уговорка се съдържа в общите условия. Предвижда се лихва да се дължи след установяване на окончателния размер на задължението, с оглед което и след настъпване на падежа купувачът изпада в забава и дължи обезщетение в размер на законната лихва.

Предявеният иск за лихва за забава върху главницата за топлинна енергия в размер на сумата от 61,73 лева и за периода 15.09.2019 г. – 09.09.2021 г. следва да се уважи за сумата от **61,73 лева**, която съдът, съобразявайки момента на изпадане в забава за заплащане на задължението по изравнителните сметки съгласно ОУ и с помощта на онлайн калкулатор, изчисли на основание на чл. 162 ГПК, че възлиза на по-висока от претендираната от ищеца сума. Ето защо и този иск следва да се уважи за пълния му размер.

По иска за лихва за забава върху цената на услугата за дялово разпределение на ТЕ:

По отношение на цената за услугата дялово разпределение липсва предвиден срок за плащане от страна на потребителя на топлинна енергия, поради което длъжникът изпада в забава след покана – арг. чл. 84, ал. 2 ЗЗД. По делото не са представени доказателства за отправена покана от кредитора за плащане на това задължение от дата, предхождаща подаването на заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК, поради което акцесорната претенция в тази част се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

По разноските:

С оглед изхода от спора право на присъждане на разноски възниква и за двете страни съразмерно на уважената, респ. отхвърлената част от исковете.

За исковото производство на основание чл. 78, ал. 1, ал. 8 ГПК на ищеца следва да бъде присъдена сума в размер на **566,41 лева** от общо 575 лева /за държавна такса, депозит за вещо лице, депозит за особен представител и юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 100 лева/.

За заповедното производство на основание чл. 78, ал. 1 ГПК на ищеца се следват разноски в размер на сумата от **73,88 лева** от общо 75,00 лева.

Ответникът е представляван в производството от особен представител, с оглед което и не е извършил разноски, които да му бъдат присъдени на основание чл. 78, ал. 3 ГПК.

Мотивиран от изложеното, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявените от „Т., ЕИК ., със седалище и адрес на управление: гр.София,, по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК искове с правно основание чл. 79, ал. 1 ЗЗД, вр. чл. 150 ЗЕ, чл. 139 ЗЕ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД, че Е. Н. Х., ЕГН *****, с адрес: гр. София, ул. ,,., дължи на „Т. сумата от **408,43 лева**, представляваща цена на доставена от дружеството топлинна енергия в топлоснабден имот, находящ се на адрес: гр. София, ул. ,,., аб. № ., за периода от 01.10.2018 г. до 30.04.2020 г., ведно със законна лихва от 16.09.2021 г. до изплащане на вземането, мораторна лихва в размер на **61,73 лева** за периода от 15.09.2019 г. до 09.09.2021 г., както и сумата от **30,92 лева**, представляваща цена на услугата дялово разпределение на топлинна енергия за същия имот за периода от 01.09.2018 г. до 30.04.2020 г., ведно със законна лихва от 16.09.2021 г. до изплащане на вземането, за които вземания е издадена заповед за изпълнение на парично задължение от 27.09.2021 г. по ч.гр.д. № 54010/2021 г. по описа на СРС, I ГО, 41 състав.

ОТХВЪРЛЯ предявените по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК от „Т., ЕИК ., със седалище и адрес на управление: гр. София, ., срещу Е. Н. Х., ЕГН *****, адрес: гр. София, ул. ,,., искове с правно основание чл. 79, ал. 1 ЗЗД, вр. чл. 139 ЗЕ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД, за признаване дължимостта на сумата над 30,92 лева, представляваща цена на услугата дялово разпределение на топлинна енергия за същия имот за периода от 01.09.2018 г. до 30.04.2020 г., до сумата до 32,40 лева и за периода 01.08.2018 г. – 31.08.2018 г., поради погасяване по давност, както и за сумата от 6,12 лева, представляваща мораторна лихва върху цената на услугата дялово разпределение за периода от 01.10.2018 г. до 09.09.2021 г., поради неоснователност.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1, вр. ал. 8 ГПК Е. Н. Х., ЕГН *****, адрес: гр. София, ул. ,,., да заплати на „Т., ЕИК ., със седалище и адрес на управление: гр. София, ., сумата от **566,41 лева** - разноски в исковото производство и сумата от **73,88 лева** - разноски в заповедното производство.

Решението е постановено при участието на трето лице помагач „Т. на страната на ищеца „Т..

Решението може да бъде обжалвано пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____